

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.124 van 22 oktober 2012
in de zaak A. 205.640/IX-7758**

In zake: Johan VANHEDDEGEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Iris Exelmans
kantoor houdend te 3290 Diest
Koning Albertstraat 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de federale politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussainstraat 8

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 juni 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de directeur-generaal van de algemene directie Bestuurlijke Politie van 7 mei 2012 waarbij Johan Vanheddegem bij ordemaatregel voor een duur van zes maanden wordt gedetacheerd naar de post Brussel van de Spoorwegpolitie, afdeling Internationale Treinen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 september 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Iris Exelmans, die verschijnt voor de verzoeker, en adviseur Els Van Rossem, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is als hoofdinspecteur van politie tewerkgesteld bij de Spoorwegpolitie te Gent (SPC Gent).

3.2. Ingevolge feiten die zich begin mei 2011 zouden hebben voorgedaan, wordt tegen de verzoeker een gerechtelijk onderzoek gestart en wordt de verzoeker door het bestuur bij ordemaatregel vanaf 1 augustus 2011 voorlopig geschorst. Op 29 maart 2012 neemt de directeur-generaal van de algemene directie Bestuurlijke Politie (DGA) kennis van de beslissing van het parket te Gent tot seponering van het dossier. Op 19 april 2012 beslist de minister van Binnenlandse Zaken om de voorlopige schorsing van de verzoeker met onmiddellijke ingang te beëindigen.

3.3. Een terugkeer van de verzoeker naar zijn werkplaats te Gent is voor de verwerende partij klaarblijkelijk problematisch. Enerzijds lijkt een meerderheid van het personeel van de SPC Gent gewonnen voor – of minstens geen bezwaar te hebben tegen – de terugkeer van de verzoeker naar zijn vroegere werkplaats. Anderzijds lijkt de verstandhouding tussen de verzoeker en de waarnemend postchef van de SPC Gent, hoofdinspecteur van politie E. Daeze, en voorheen ook de postchef van de SPC Gent, die inmiddels afwezig is wegens ziekte, ernstig verstoord.

Deze verstoorde verstandhouding zou onder meer zijn oorsprong vinden in het feit dat het gerechtelijk onderzoek ten laste van de verzoeker in gang is gezet ingevolge een gesprek van E. Daeze met het algemeen diensthoofd van de Spoorwegpolitie, hoofdcommissaris P. Wautelet. Eerstgenoemde zou tijdens dat gesprek hebben vermeld dat de verzoeker een vijftal weken eerder een illegale vreemdeling, wiens situatie in administratieve behandeling was, een vuistslag in het gezicht had gegeven. De verzoeker ontkent dat voorval evenwel met klem.

Voorts zou er een dispuut geweest zijn tussen de verzoeker en E. Daeze naar aanleiding van het openen van een brief van het parket die bij de SPC Gent werd ontvangen en vervolgens in een briefomslag van deze dienst werd doorgestuurd naar de verzoeker. De verzoeker zou gesteld hebben dat hij een klacht wegens schending van het briefgeheim tegen E. Daeze zou indienen en dat hij een klacht wegens laster had ingediend. De verzoeker blijkt evenwel nooit enige klacht te hebben ingediend.

3.4. Op 20 april 2012 wordt aan de verzoeker een “voorstel van ordemaatregel” gericht.

Daarin wordt onder meer het volgende gesteld:

“[...]

2.1 Na de beëindiging van de voorlopige schorsing bij ordemaatregel in ref. 1.1 wordt een tijdelijke detachering bij het diensthoofd SPC voorgesteld, geïnspireerd door de beschouwing dat het voor u momenteel en in de huidige

toestand onmogelijk is om uw functies op te nemen bij SPC Gent en wel om volgende redenen:

2.1.1 In de loop van 2011 werden door de dienst SPC/CIT, op grond van het artikel 29 Sv, een proces-verbaal opgesteld voor opzettelijke slagen. Tijdens het verloop van het gerechtelijke opsporingsonderzoek werden enkele personeelsleden van SPC Gent gehoord. Het opsporingsonderzoek, uitgevoerd door het Parket van Gent, heeft tot resultaat dat er geen gerechtelijke vervolging lastens u voor deze feiten wordt ingesteld.

De gebeurtenissen waarover het opsporingsonderzoek werd gevoerd hebben desondanks een ongunstige weerslag gehad op het functioneren van SPC Gent.

2.1.2 Op maandag 21 november 2011 omstreeks 10.00 hebt u een telefonisch gesprek gehad met Hinp Daeze, wnd postchef SPC Gent. Betrokkene wordt door u geïnterpelleerd met de vraag wie binnen de post Gent een schrijven, uitgaande van het Parket Gent, heeft geopend en vervolgens in een briefomslag van SPC Gent naar zijn thuisadres heeft overgemaakt. Nadat de wnd postchef u heeft geantwoord deelt u hem mede dat u lastens hem klacht zult indienen voor schennis van het briefgeheim. Tevens deelt u hem mede dat u lastens de wnd postchef een klacht hebt ingediend wegens laster.

2.1.3 Gelet op mijn beslissing om DGS/DIT met een voorafgaand onderzoek te gelasten en de redelijke kans bestaat dat er binnen dit kader enkele medewerkers van SPC Gent zullen worden gehoord, is het om reden van discretie en sereniteit, momenteel overigens niet aangewezen om naar uw vroegere post terug te keren.

[...]

Op grond van deze motieven stelt de directeur-generaal van de DGA voor om de verzoeker bij ordemaatregel te detacheren naar de sectie Brussel voor maximaal zes maanden, “te rekenen vanaf de definitieve beslissing over de ordemaatregel, eventueel verlengbaar”.

3.5. Op 3 mei 2012 wordt de verzoeker, bijgestaan door zijn raadvrouw, gehoord door hoofdcommissaris P. Wautelet. Van deze hoorzitting wordt door commissaris R. Ryssaert een proces-verbaal opgesteld, dat door de verzoeker en zijn raadvrouw wordt ondertekend en waarvan een afschrift aan de verzoeker wordt bezorgd.

3.6. Op 7 mei 2012 beslist de directeur-generaal van de DGA dat de verzoeker bij ordemaatregel voor zes maanden wordt gedetacheerd naar de post Brussel van de Spoorwepolitie, afdeling Internationale Treinen.

Dit is de bestreden beslissing. Ze luidt als volgt:

“[...]

2 Elementen van beoordeling

2.1. Gelet op de commotie die in de post Gent is ontstaan naar aanleiding van het feit dat sommige medewerkers werden gehoord in het kader van een gerechtelijk dossier dat lastens u werd opgesteld;

2.2. Gelet op het feit dat het parket te Gent het gerechtelijke dossier zonder gevolg heeft geklasseerd omwille van onvoldoende bezwaren, op datum van 16-03-2012;

2.3. Gelet op het feit dat de Hogere Tuchtoverheid van deze beslissing in kennis werd gesteld aan de hand van een brief uitgaande van het Parket te Gent d.d. 21-03-2012;

2.4. Gelet dat, eens de gerechtelijke stukken in mijn bezit zullen zijn, een analyse zal worden gemaakt en onderwerp zullen zijn van een beoordeling tot het al dan niet instellen van een vooronderzoek en/of een tuchtonderzoek;

2.5. Gelet op het feit dat ik verneem dat sommige leden van de post Gent hun ongerustheid hebben uitgesproken voor de gevolgen van uw mogelijke terugkeer naar de post en zich hevig lijken te hebben gekant tegen een mogelijke samenwerking met u op de werkvloer;

2.6. Gelet op het feit dat de overheid regelmatig wordt geïnterpelleerd over uw mogelijke terugkeer naar SPC Gent en de mogelijke gevolgen daarvan op het vlak van HRM en de leefbaarheid van de post;

2.7. Gelet op de manifeste verstoorde verstandhouding tussen uzelf en hoofdinspecteur Daeze Eric, waarnemend postchef van SPC Gent;

2.8. Gelet op de niet aflatende stroom van geruchten en speculaties onder minstens een deel van het personeel van de post in het kader van uw mogelijke terugkeer naar SPC Gent;

2.9. Gelet op uw operationele verdiensten in de post;

2.10. Gelet op de signalen die het diensthoofd SPC vanuit de post Gent ontvangt, die me de indruk geven dat de post Gent op drift is geslagen en niet meer onder controle kan worden gehouden;

3 Beslissing

3.1. In mijn hoedanigheid van Directeur-generaal ben ik verantwoordelijk voor de goede werking van mijn departement in al zijn facetten. Ik hecht dan ook groot belang aan de integriteit van al mijn medewerkers en nog meer van leidinggevend en kan niet aanvaarden dat er integriteitschendingen gebeuren.

Ik ben ook heel aandachtig voor de sereniteit van de werksfeer en ben verantwoordelijk voor het welzijn van mijn personeel. Voor het ogenblik vind ik dat deze sereniteit niet meer gewaarborgd is o.a. door uw mogelijke terugkomst in de post.

In het proces-verbaal van hoorzitting, hebt u te kennen gegeven dat u het idee, om in Brussel te komen werken, ongenegen bent. U voert daarbij aan dat u door de gerechtelijke instanties onschuldig [bent] bevonden en stelt dat, in dit

geval, er niets uw terugkeer naar de post Gent in de weg staat.

Integendeel vind ik dat tijd noodzakelijk is om de situatie grondig te evalueren en te verduidelijken en, in voorkomend geval, om een onderzoek te laten uitvoeren teneinde te kunnen bepalen of de situatie de kans opent op uw terugkeer naar de post Gent.

Om deze redenen en na zorgvuldige afweging te hebben gemaakt van alle elementen van beoordeling in mijn bezit, beslis ik:

In de hoedanigheid van Directeur-generaal van de bestuurlijke politie om u tijdelijk te detacheren voor zes maanden naar de post Brussel en meer bepaald naar de afdeling Internationale treinen en dit met ingang van de datum van kennisname van onderhavig document.

U wordt belast met taken die zowel van operationele aard zijn (coördinatie van de ploegen, OGP-taken, ordediensten, treindiensten, geplande operaties, ...) als van administratieve aard (herlezen en kwaliteitscontrole van de PV's , vergaderingen hoofdinspecteurs, ...). Alle statutaire bepalingen i.v.m. een tijdelijke detachering zijn zeker van toepassing. Uw functionele verantwoordelijke zal tijdens deze detachering de Afdelingschef Internationale treinen zijn.

Op termijn zal de toestand opnieuw worden geëvalueerd.

3.2. Aan het diensthoofd SPC vraag ik om aan U, hoofdinspecteur Vanheddegem, tijdens de periode van detachering de nodige logistieke faciliteiten te verschaffen en voornamelijk operationele taken te voorzien waarbij de kennis en de kwaliteiten van een hoofdinspecteur maximaal kunnen worden aangewend.

Ik verleen u de mogelijkheid om inconvenïenten te genieten, op basis van het gemiddelde van alle hoofdinspecteurs van de Afdeling Internationale treinen.

Op uw vraag kunnen ook de normale diensten aangepast worden zodat de verplaatsingstijd (Gent-Brussel) erin inbegrepen wordt, om sociale nadelen te vermijden.

[...]”.

3.7. Deze beslissing wordt diezelfde dag nog aan de verzoeker ter kennis gebracht.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat

de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

5. De verzoeker voert ter staving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing meent te kunnen lijden, vooreerst aan dat de bestreden beslissing een “zware maatregel” betreft waardoor hij verplicht wordt de verplaatsing van zijn woonplaats naar Brussel te maken, waardoor zijn sociaal leven “volledig” wordt geschaad. Bovendien wordt hij door de maatregel niet alleen financieel getroffen, maar vooral ook emotioneel. Hij stelt ingevolge de bestreden beslissing en “het aanslepende ganse onderzoek” psychische moeilijkheden te ondervinden en hij voegt dienaangaande een medisch getuigschrift bij zijn verzoekschrift. Voorts wordt volgens de verzoeker zijn imago te grabbel gegooid en blijft de negatieve sfeer rond zijn persoon hangen zolang er geen eindbeslissing is genomen waaruit blijkt dat hij geen fouten heeft gemaakt. Dit heeft – zo stelt de verzoeker – “enorme gevolgen voor zijn geloofwaardigheid en kredietwaardigheid binnen het politielandschap”. De genomen maatregel zal door zijn collega’s worden beschouwd als een bewijs van ernstige tekortkomingen, waardoor zijn eer en reputatie onherstelbaar zullen worden beschadigd en zijn moreel gezag zal worden aangetast. Ten slotte worden door de maatregel zijn kansen op een andere tewerkstelling geschaad, zodat zijn carrière “volledig gebroken wordt”.

6. De verwerende partij antwoordt dat het aangevoerde nadeel niet ernstig is. Uit het administratief dossier blijkt immers dat zij heeft getracht de nadelige gevolgen van de detachering voor de verzoeker zoveel mogelijk weg te werken. Door de toekenning van vergoedingen heeft zij extra onkosten van de verzoeker geneutraliseerd en de financiële impact van de maatregel

geminimaliseerd. De verplaatsingstijd wordt zo goed mogelijk ingepast in de diensturen, zodat de verzoeker nauwelijks praktisch nadeel van de bestreden beslissing kan ondervinden. Bovendien impliceert de detachering van de verzoeker naar Brussel geen onredelijke verplaatsing. Voorts levert de verzoeker door het voorleggen van de verklaringen van de collega's die hem steunen, zelf het bewijs dat zijn imago niet veel nadelige invloed van de bestreden beslissing heeft ondervonden. De detachering is bovendien een courante maatregel binnen het politielandschap waarvan de impact op de carrière nagenoeg onbestaande is. Uit het medische getuigschrift dat door de verzoeker is neergelegd, blijkt allerminst dat de verzoeker een zware psychische impact van de bestreden beslissing ondergaat.

Volgens de verwerende partij is het door de verzoeker aangevoerde nadeel bovendien niet moeilijk te herstellen. Een eventueel financieel nadeel is in elk geval niet moeilijk te herstellen. De ordemaatregel van de detachering berokkent in beginsel geen moreel nadeel dat niet kan worden hersteld door een latere vernietiging. De verzoeker verzuimt om concreet aan te tonen dat het geleden nadeel enkel door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan worden vermeden of goedge maakt.

Beoordeling

7. Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing aan de opgelegde detachering modaliteiten verbindt die ertoe strekken de eventuele nadelen die er voor de verzoeker uit zouden voortvloeien weg te werken of alleszins wezenlijk te verminderen. Zo is onder meer bepaald dat op verzoekers vraag “de normale diensten aangepast worden zodat de verplaatsingstijd (Gent-Brussel) erin inbegrepen wordt, om sociale nadelen te vermijden”. Bovendien lijkt de verplaatsing van verzoekers woonplaats te Herzele naar Brussel niet substantieel groter dan de verplaatsing van die woonplaats naar Gent. Bijgevolg kan, zeker bij afwezigheid van nadere concrete gegevens die door

de verzoeker daarover zijn aangebracht, niet worden aangenomen dat het sociale leven van de verzoeker ingevolge die verplaatsing ernstig wordt geschaad.

Daargelaten dat een financieel nadeel in beginsel kan worden hersteld na een vernietigingsarrest, betracht de bestreden beslissing alleszins ook de financiële gevolgen voor de verzoeker te minimaliseren. Ze bepaalt in dit verband dat aan de verzoeker de mogelijkheid wordt geboden “inconveniënten te genieten, op basis van het gemiddelde van alle hoofdinspecteurs van de Afdeling Internationale treinen”. De verzoeker brengt geen enkel concreet gegeven aan dat aannemelijk maakt dat hij op financieel vlak toch een nadeel ondergaat dat ernstig en moeilijk herstelbaar is.

Een moreel nadeel dat voortvloeit uit een ordemaatregel, die weliswaar gesteund is op het gedrag van de betrokkene, maar louter ertoe strekt de goede werking van de dienst te herstellen, zonder de betrokkene te willen straffen voor schuldig gedrag, kan in beginsel evenzeer worden hersteld door een vernietigingsarrest. De verzoeker brengt andermaal geen enkel concreet gegeven aan waaruit zou blijken dat de aantasting van zijn eer, reputatie en moreel gezag waarover hij zich beklaagt, dermate ernstig zou zijn dat ze niet zou kunnen worden goedge maakt door een vernietigingsarrest. Integendeel blijkt uit de door de verzoeker neergelegde verklaringen van zijn collega's dat zijn eer, reputatie en moreel gezag bij hen veeleer ongeschonden zijn. Voorts kunnen de beweringen van de verzoeker dat de bestreden beslissing “enorme gevolgen [heeft] voor zijn geloofwaardigheid en kredietwaardigheid binnen het politielandschap” en dat zijn kansen op een andere tewerkstelling worden geschaad en zijn carrière wordt gebroken, bij afwezigheid van concrete gegevens die deze beweringen staven, niet worden aangenomen. Verzoekers bewering dat rond hem een negatieve sfeer zou blijven hangen zolang geen eindbeslissing is genomen waaruit blijkt dat hij geen fouten heeft gemaakt, betreft geen nadeel dat voortvloeit uit de opgelegde ordemaatregel, maar uit het ontbreken van een administratieve beslissing die hem vrijspreekt van schuldige tekortkomingen aan zijn beroepsplichten.

Uit het door de verzoeker neergelegde medische getuigschrift blijkt ten slotte geenszins dat de verzoeker ingevolge de opgelegde ordemaatregel ernstige psychische gevolgen ondervindt die na een vernietigingsarrest niet meer kunnen worden hersteld.

8. Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoeker niet aantoonde ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen lijden.

9. Bijgevolg is niet voldaan aan alvast één van de twee cumulatieve grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing, bepaald in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 22 oktober 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys